

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

LXI. Ecquid ergò confert Christus ad hominum iustificationem?

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

posito favore, & misericordia eius beneficium complexus sit.

LYTHERANI cum deletionem culparum fuisse realem operatum Iesum negant; poenarum quoque sublationem pariter factam à Christo nullam, consequenter affirmate cum Calvinistis ferè coguntur. Vide q. precedente.

AVTOR. 1. Ecquid estigitur, quod asserit Apostolus, 1. Tim. 2. *Christus semetipsum dedit Redemptionem pro multis?* 1. Ion. 2. *Ipsè est redemptio nostra pro peccatis nostris.*

2. Si, ut aiunt, Pater PER Christum nos liberarit: jam Pater, non Christus, Redemptor erit. Qua causa illa Calvini Glossa ac commentum de voce PROPTER, &c. impio quoque Flacco Illyrico vita pestifera est, adeò, ut eam totius Passionis Dominicæ efficaciam effectumque eludere, ac elidere iudicârit.

3. Deinde, Gal. 5. *Ergo evacuatum est scandalum crucis. Utinam abscindantur, qui vos conturbant!*

I. Ita nostræ se habet Redemptionis ratio. Tria erant in servitute nostra sub diabolo: 1. Quà Homo subiugari diabolo, (ut cuius tentatione fuerat superatus) meruerat peccato suo; Sic Christi Passio est causa Remissionis peccatorum. 2. Quà DEVS hominem reliquit potestati diaboli; ut à quo læsus peccando fuisset: Sic liberavit nos Christus reconciliando Patri. 3. Quà DIABOLVS sua voluntate hominem à consecutione salutis impediabat: Sic ab eo nos liberavit Iesus, excedente modum potestatis sibi tradita à Deo, ut mortem Christo quoque machinaretur Infanti. Vnde S. August. l. 13. Trinit. q. 14 tom. 3. *Iustitia Christi victus est diabolus; qui, cum nihil morte dignum in eo inueniret, occidit eum tamen: Et utique iustum est, ut debitores,*

quos tenebat, liberi dimittantur, in eum credentes, quem sine ullo debito occidit. Ideò Dominus Ioan. 12. Nunc Princeps huius mundi eiicitur foras. Et, Ego si exaltatus fuero, omnia traham ad me. At exaltatus est in cruce: ergo sic homo est è potestate diaboli creptus.

II. Quin & A POENA PECCATI sumus liberati. Nam, Isa. 53. *Verè langores nostros ipse tulit, culparum: & dolores nostros poenarum ipse portavit.* Idque, ait D. Tho. 3. q. 49. a. 3. dupliciter: *Directè*; quatenus Christi Passio fuit superabundans Satisfactio pro peccatis vniuersis: qua exhibitâ, reatus tollatur necesse est. *Indirectè*; quatenus Christi passio est Causa remissionis peccati, in quo fundatur reatus poenæ.

QVÆSTIO LXI.

Ecquid ergo contulit Christus ad hominum iustificationem?

LYTHERVS Comment. in Gal. 2. *Sicut Sophista dicunt, Charitatem informare & imbuiere fidem; Sic nos dicimus, CHRISTVM informare & imbuiere fidem, vel formam esse fidei, Ergo fide apprehensus, & inhabitans Christus, est iustitia Christiana, propter quam nos Deus reputat iustos, & donat vitam æternam.*

2. MELANCHTHON in Confess. Augustana. c. 4. *Propter Christi meritum iustificamur; non propter fidem ipsam: Fide tamen misericordia Dei apprehenditur.*

3. OSIANDER in refutatione contra Melanch. vult, *Inhabitantem nobis iustitiam Christi, nostram esse iustificationem.*

CALVINVS, Neutrum illorum agnoscit: *Sed solam peccatorum Remissionem esse iustificationem nostram. Patebit part. 4.*

AVTOR. AT nos docemus iustificari homines per infusam, ac inhaerentem nobis iustitiam: idque propter merita Christi Passi: Conc. Trid. Sess. 6. c. 7. *Vnica formalis causa est iustitia Dei; Non qua ipse iustus est; sed qua nos iustos facit. Quâ videlicet ab eo donati, Renouamur spiritu*

ritu mentis nostræ; & non modo reputamur
sed verè iusti nominamur & sumus.

QVO Impudentior calumnia est CALVINI-
dum in Antidoto ad Sess. 6. Tridentini,
ait, duas causas iustificationis constituunt. V-
nam, Remissionem peccatorum, siue Imputatio-
nem. Alteram, Regenerationem spiritalem,
siue inhaerentem Iustitiam. Ego dico: Una
simplex causa iustificationis est Remissio pecca-
torum.

AUTOR. At Cur Idem, Instit. l. 3.
c. II. §. 2. sibi contrarius, ac isti, sic statu-
it? Nos iustificationem simpliciter inter-
pretamur Acceptationem, qua nos Deus in
gratiam receptos pro iustis habet; eamque in
peccatorum Remissione, ac iustitia Christi
Imputatione posita esse dicimus. Id quod
ibidem, §. 3. sic declarat. Iustificare nihil
aliud est, quam eum, qui reus est, tanquam ap-
probata innocentia à reatu absolvere. Cum
nos itaq; Christi intercessione iustificet Deus;
nō propria innocentia approbatione, sed iusti-
tie imputatione nos absoluit, ut pro iustis in
Christo censeamur, qui in nobis non sumus.

Ex quibus necessariò consequitur,
1. Quòd ibidem Calvinus, Instit. l. 3. c.
12. §. 4. cum Lutherano Kemnitio con-
clamat. Omnia opera hominum, secundum
pretium suum, mera sunt pollutiones ac sor-
des. Idem c. 14. §. 9. Non potest ullum
opus à Sanctis procedere quod non promere-
tur mercedem propriam Confusionem. Vel,
ut vox Lutheri habet: Iustus in omnibus
operibus iustus peccat mortaliter. 2. Quin,
Deus cogit ad peccandum: patet suprà q. 18.
3. Nihilominus tamen nil nocere vo-
lunt peccatum præordinatis ad salutem,
quot, qualia, quantacunque possint pec-
care. Ut quæ omnia eis non imputen-
tur, & in eis testia sint, etsi non sublata.

Euge, age sic, quod libuerit: Potes ca-

pere specialem prædestinationis Fidem?
certus esse salutis debes. Nec enim fal-
lere Dei prædestinatio potest. Sic viue-
re, sic Credere Calvinianum est; sicque
Mori, teste Caluini exitu: Qui fidenter
vixit: at Demonibus inuocatis, ait Bollecus
in vita Caluini cap. 22. iurans, execrans, et
blasphemans miserè expiravit. Cuius illi te-
stimonium perhibuere, qui decumbenti ad ex-
tremum usque habitum ministrare. Imò
hoc etiam, quod diem atque horam detestatus
sit et execratus, quam unquam studiis vel de-
scriptionibus impendisset. Iusta iudicia Dei!
Quia talium peccata præcedunt ad iudi-
cium. Quin ipsi sibi sunt iudices: Quæ
euehant ac prædicant, deliciunt eadem
ac pessundant passi Merita Christi.

De quibus Nos ita credimus ac doce-
mus, ex D. Th. 3. q. 49. a. 4. Passio Chri-
sti est causa Reconciliationis nostræ du-
pliciter. I. Remouendo peccatum,
quo constituimur inimici Deo. Nam,
Sap. 14. Similiter odio sunt Deo Impius, &
Impietas eius. Psal. 6. Odisti omnes, qui o-
perantur iniquitatem. II. Sacrificium
exhibendo ei acceptissimum, cuius pro-
prius est effectus, Placare Deum, ad Re-
mittendum peccatum. Vnde Rom. 6.
Reconciliati sumus DEO per mortem Filij
eius.

Atque ita cœli ianuam nobis resera-
uit remouendo duplex obstaculum: 1.
Peccati originantis; post quod, Gen 3.
Deus collocauit Cherubin, & flammeum gla-
dium atque versatilem, ad custodiendam vi-
am ligni vitæ. 2. Peccati Actualis cuiuscū-
que; dum poenitens communicat Chri-
sti passioni per Fidem & Charitatem, &
Sacramenta. Vnde Hebr. 9. dicitur:
Per proprium Sanguinem introiuit semel in

N

Sam-

Sancta, aeterna Redemptione inuenta. Ideo & nos, Hebr. 10. Habemus fiduciam in introitu Sanctorum in Sanguine Christi. Sic nostra nobis constat Iustificatio.

QVÆSTIO LXII.

Quibus speciatim prodest ea Redemptio Christi Passi?

NON omnibus. Ita CALVINVS contra Heshusium pag. 39. *Non est crucifixa pro impiis Caro Christi; nec pro eorum expiandis peccatis effusus Sanguis.*

AUTOR. Atqui Iesus ait: Matth. 9. *Non veni vocare iustos, sed peccatores.* Et Apostolus, I. Tim. 5. *Veni in mundum peccatores saluos facere; quorum primus sum ego.* Atque idcirco, Tit. 2. *Tradidit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate.*

2. BEZA in Colloq. Mompelgart. pag. 522. *Deus in aeterno & occulto suo consilio decretum immutabile fecit, quod maiori hominum parti nolit pretium Sanguinis Christi prodesse.*

AUTOR. At vnde constat Beza consilium istud atque Decretum illi contrarium, Ezech. 18. *Nolo mortem peccatoris; sed magis ut conuertatur à viis suis, & viuatur.* Quia tamen affirmat, constabit ei ex illo, qui ait: 3. Reg. 22. *Ego decipiam. In quo? Egrediar, & ero spiritus in eadax in ore omnium prophetarum eius.* &c.

II. CALVINVS contra Heshusium: *Christus, si cui morte sua profuit, solis Electis, solis fidelibus profuit.* Quia, ait BYCERVS. *Christus tantum morte sua Electorum peccata expiavit.* Ita iste in Ioann. pag. 522. Vide Schüsselburgium in Theol. Calu.

Et verò plaustris librorum persuadere mundo Calvinistæ conantur, istud; *Electi & Fidelis sunt non Pauperes, non Lutherani, &c. sed Calvinistæ.* Proinde Beza in Confess.

fidei Geneuen. c. 4. §. 20. *Vel sola fidei scintilla verè nos de salute securos reddit.* Calvinus Instit. l. 3. c. 2. §. 19. *Cum primum vel minima fidei gutta mentibus nostris instillata est, iam faciem placidam certo intuitu incipimus contemplari.* &c. Ibid. *Nobis per Spiritum Sanctum Designatur, & Reuelatur de Dei beneuolentia Certitudo.* &c. Ideò iidem Confidenter diabolo & morti insultant.

AUTOR. Ista seipsum iugulata ferunt obuam cuique inhærentem sibi ipsis mucronem suum. Sed ego ad locum de Iustificatione eorum differo confusionem. In præsens tamen notasse discrimen Lutheranos inter & Calvinistas, pretium fuerit.

LUTHERANI pertendunt, in iustificatione cuiusque requiri Fidem; sed quæ solum in promissam Dei misericordiam respectet: *Ut fides sit Fiducia in Voluntate.* I. CALVINIANI Contrà volunt eundem respectum ad Misericordiam; Sed non cum Fiducia voluntatis; veritæ certam scientiam Intellectus, & si de speciali cuiusque de suapte iustitia & iustificatione: Et sic fidelibus proficere aiunt Christi passionem; nec vllum nocere peccatum. Bonis operibus verò, inquit, Calvinus Instit. l. 3. c. 15. §. 1. *Fideles merentur nihil quicquam;* (quod Lutherani concedunt) *sed à Deo merces eis Donatur.*

2. Porro è contrà: Quia asserit, certitudinem in cordibus electorum obfignari; idcirco & Fiduciam requirit, Instit. l. 3. c. 2. §. 16. vbi §. 8. *Fides, ait, magis est assensus cordis, quam cerebri; animi, quam iudicii.* Quò rursus cum Lutheranis consentit, contrà prædictam suammet definitionem. Ita tuos circumagit spiritus vertiginis.

Quam duplici lingua viri quia desiderant.